

Arrest

nr. 210 351 van 28 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 23 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juli 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Kameroense nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Bakossi etnie. U bent geboren op X in Kumba, waar u woonde tot 2 april 2017. U huwde in december 2014. U werkte voor een Chinees bedrijf als bediener van een graafmachine.

In januari 2016 spreekt F.Y. u thuis aan over Ambazonia. U wordt lid van Ambazonia Governing Council (verder AGC) en treedt in naam van uw familie op tijdens manifestaties. U deed slechts mee met de demonstraties, maar nam geen actieve rol op binnen de organisatie.

Hoewel u geen actieve rol opnam en u min of meer gedwongen werd lid te worden van AGC, staat u wel achter de idee van een onafhankelijk Ambazonia, nl. het Engelstalig gedeelte van Kameroen.

In mei 2016 wordt u een eerste maal door leden van AGC verplicht de Kameroense vlag in brand te steken. Dit gebeurt in de aanloop naar de nationale feestdag op 20 mei. In deze periode vatten de Engelstalige advocaten eveneens hun staking aan om de Franstalige overmacht binnen het gerechtssysteem aan te klagen. Vanaf september 2016 worden eveneens de scholen in het Engelstalige Kameroen gesloten.

Op 17 april 2017 neemt u deel aan een protestmars in Kumda. F.Y. geeft u opnieuw de taak de Kameroense vlag in brand te steken wanneer jullie deze tegenkomen. De demonstratie vertrekt in Fiango en gaat naar de Saint- Theresia School, waar u samen met drie andere personen een vlag in brand steekt. Wanneer de politie arriveert, vlucht u naar het bos. U keert diezelfde dag terug naar huis, maar omdat de politie u thuis komt opzoeken, vlucht u opnieuw. U verblijft ongeveer een maand in het bos wanneer u door een jager gevonden wordt. Omdat u ziek bent, besluit de jager u te helpen. Hij verzorgt u in een hut in het bos. De jager zoekt uw familie op. Wanneer hij terugkeert naar het bos, vertelt hij dat u nog steeds gezocht wordt en dat u ondergedoken moet blijven.

In juni 2017 gaat de jager nogmaals naar uw ouders. Hij keert terug naar het bos samen met uw vader. Uw vader brengt u naar Loum, waar u gedurende 5 maanden onderduikt bij P. M., een vriend van uw vader. In juli 2017 komen uw vader, uw oom en mister J. u opzoeken in Loum. Mister J. vertelt u dat hij reisdocumenten voor u kan regelen. Jullie gaan samen naar Abuja, Nigeria, om een reisvisum te regelen voor Denemarken. Na 4 dagen in Nigeria verbleven te hebben, keert u terug naar Loum.

Op 22 september 2017 keert u terug naar Kumba nadat u op tv gezien heeft dat mensen de onafhankelijkheid van Ambazonia aan het vieren zijn. Er werd bekendgemaakt dat AGC op 1 oktober 2017 de onafhankelijkheid van Ambazonia zal uitroepen.

Op 29 september 2017 verzamelen mensen zich in Kumba om de onafhankelijkheidsviering voor te bereiden en nogmaals te manifesteren. De mensen worden door de ordediensten uiteengeslagen. Zelf bent u getuige hoe de politicommissaris van Kumba iemand neerschiet. U vertelt dit aan uw vrienden, waarna u bij uw vriend B.B. schuilt. Op 29 september komen de ordediensten bij uw familie langs. Omdat u zelf niet thuis bent, wordt uw broer gearresteerd. Hij wordt later vrijgelaten.

Op 2 oktober verlaat u Kumba met de hulp van uw oom. U keert terug naar Loum, van waar u de volgende dag naar Douala gaat. U verblijft tot 31 oktober 2017 bij een vriend in Douala. Op 31 oktober neemt u onder begeleiding van Mister J. op de luchthaven te Douala het vliegtuig naar België. Op 6 december 2017 dient u een asielaanvraag in.

In het kader van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een kopie van uw paspoort, een lidkaart van AGC en een exemplaar van krant The Scoop (dd. 08/01/2018).

B. Motivering Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaart voor het CGVS dat u vreest voor uw leven omdat u in april 2017 de Kameroense vlag in brand stak tijdens een demonstratie (gehoorverslag CGVS, p. 15-17).

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat u het niet aannemelijk maakt geviseerd te worden door de Kameroense overheid omdat u in april 2017 een vlag in brand gestoken heeft.

U verklaart aanvankelijk dat u uit Kumba weggegaan bent op 2 april (gehoorverslag CGVS, p. 3), waarna u verklaart dat het de laatste dag is dat u Kumba verlaten heeft. U haalt wel meteen aan op 22 september vanuit Loum eens te zijn teruggekeerd naar Kumba. Later tijdens het gehoor echter gevraagd wanneer in april u de vlag in brand stak, een gebeurtenis die volgens uw verklaringen plaats had in Kumba, verklaart u dat dit was op 17 april 2017 (gehoorverslag CGVS, p. 19). Daarenboven verklaart u later tijdens het gehoor dat u op 29 oktober de vlag verbrand heeft (gehoorverslag CGVS, p. 30). Door de protection officer ter bevestiging gevraagd of dat op 29 oktober was, verklaart u dat het in september was. Nogmaals ter bevestiging gevraagd of u toen een vlag verbrand heeft, antwoordt u eerst bevestigend, waarna u uw fout inziet, ontkent en verder verklaart dat u op de 29e naar Grand

Stand ging. U legt inconsistente en tegenstrijdige verklaringen af over uw vertrek uit Kumba en wanneer u de vlag van Kameroen in brand gestoken heeft.

U verklaart voor het CGVS dat u **tweemaal een vlag in brand gestoken** heeft, nl. in april 2017 (gehoorverslag CGVS, p. 15) en in de aanloop naar de nationale feestdag op 20 mei 2016 (gehoorverslag CGVS, p. 22). **Gevraagd of de overheid weet dat u de vlag in mei 2016 in brand stak, antwoordt u ontkennend**, waarna u spreekt over het lidgeld dat u betaalde aan AGC om een lidkaart te krijgen. Gevraagd of er mensen rondom u waren toen u de vlag in brand stak in mei 2016, verklaart u dat er voorbijgangers waren en andere mensen waar u mee samenwerkte. U herhaalt nogmaals door te stellen dat u met een groep mannen was en **andere mensen die hun eigen activiteiten hadden**. U verklaart verder geen aandacht aan deze mensen geschonken te hebben of zij naar u keken of niet. Het is echter niet aannemelijk dat de overheid u niet zou viseren nadat u reeds in 2016 de Kameroense vlag in brand gestoken heeft, te meer daar dit gebeurde in het bijzijn van personen die op dat moment niet betrokken waren bij AGC en waarvan u met geen enkele zekerheid kan zeggen of zij de ideeën van AGC genegen zijn. Het verwondert daarenboven dat u bij de DVZ niet vermeldt dat u reeds in 2016 een vlag verbrand heeft (vragenlijst CGVS, punt 3.1-3.8), aangezien het verbranden van een vlag voor u de aanleiding was tot de problemen in uw thuisland.

Daarenboven maakt u uw betrokkenheid bij AGC en de demonstraties van de Engelstalige Kameroeners tegen de Franstalige regering niet aannemelijk.

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat u inconsistente en tegenstrijdige verklaringen aflegt over het moment dat u de eed afgelegd heeft. Gevraagd hoe vaak u de eed aflegde, verklaart u dat dit maar één keer was (gehoorverslag CGVS, p. 13). **Gevraagd wanneer u die aflegde, verklaart u aanvankelijk dat het was in 2016**. Gevraagd wanneer in 2016, verklaart u dat het was toen u het lidgeld betaalde voor de kaart, waarna u verklaart dat het was in april. Aangezien u een jaartal vernoemde, maar de protection officer u dit jaartal niet duidelijk hoorde zeggen, gevraagd welk jaar u zei, verklaart u dat het was in 2017. Ter bevestiging gevraagd of u de eed in **april 2017** aflegde, antwoordt u bevestigend. Het verwondert echter dat u pas in april 2017 de eed aflegt, indien u reeds in **januari 2016 lid** werd van AGC (gehoorverslag CGVS, p. 22). Het gegeven dat u de lidkaart pas ontvangen heeft in april 2017 doet af aan uw verklaringen, te meer daar u voor het CGVS verklaarde dat u reeds in mei 2016 een vlag in brand stak op aansteken van AGC (gehoorverslag CGVS, p. 22).

Bovendien verklaart u in 2016 reeds enkele malen meegedaan te hebben met de stakingen (of manifestaties) (gehoorverslag CGVS, p. 18). Bovendien verklaart u tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS “we zorgen dat de school niet opengaat door er te protesteren, we verstoren de school”. Later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u eveneens dat de stakingscrisis “al die protesten (betreft) waar wij voor vechten” (gehoorverslag CGVS, p. 23). Uw verklaringen duiden toch op een persoonlijke betrokkenheid bij de betreffende demonstraties en stakingen. Echter, gevraagd wat u zoal deed naast uw werk, verklaart u enkel dat u met uw familie thuis leeft en dat u voor uw kind en uw vrouw zorgt (gehoorverslag CGVS, p. 11). U verklaart verder dat u soms uw zieke moeder bezoekt. **Het getuigt echter van een gebrek aan doorleefdheid dat u, wanneer gevraagd naar wat u nog zoal deed naast uw werk, niet zou vermelden dat u deelnam aan demonstraties of stakingen, te meer daar deze zo’n invloed op uw leven hadden dat u uw land diende te verlaten.**

U legt daarenboven verklaringen af die tegenstrijdig zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt. U verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud dat jullie de **kinderen verboden naar school te gaan vanaf september 2016** (gehoorverslag CGVS, p. 18) en dat de leraren en advocaten opriepen te protesteren en een protestmars hielden omwille van de manier waarop de overheid hen behandelde. Later verklaart u voor het CGVS dat de **stakingscrisis begon rond mei 2016**, meer bepaald rond de nationale feestdag van 20 mei (gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd of het protest in april 2017 verbonden was met de staking van de advocaten en leraars, verklaart u dat het dezelfde staking betreft. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat de **Engelstalige advocaten pas in oktober 2016 hun protest begonnen** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Eveneens blijkt uit informatie beschikbaar voor het CGVS dat **scholen gesloten werden vanaf november 2016**. Aangezien u verklaart betrokken te zijn bij de stakingen en protesten die door de advocatuur en het onderwijs gestart werden, kan van u verwacht worden dat u de start van deze protesten correct kan duiden. Daarenboven verklaart u omtrent uw terugkeer naar Kumba op 22 september 2017 dat u naar tv keek en zag dat “onze mensen die op straat kwamen, zingen restauratieliedjes. **Ze vierden dat ze een overheid hadden, dat ze hun ambitie bereikt hadden** en dat ze onafhankelijkheid gaven. Dat is de reden dat ze me zeiden dat alles over was, dat ik moest teruggaan en dat op 1 oktober

onafhankelijkheid zou zijn” (gehoorverslag CGVS, p. 29). Eerder tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u eveneens dat “ze” u zeiden dat het niet meer nodig was dat u bang was en dat u naar huis kon gaan, dat de **onafhankelijkheid gevierd** werd (gehoorverslag CGVS, p. 3). Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat **op 22 september 2017 nog duizenden mensen op straat kwamen om volledige onafhankelijkheid te eisen** (informatie beschikbaar in uw administratief dossier). Uit deze informatie blijkt duidelijk dat de mensen op 22 september 2017 de onafhankelijkheid nog niet aan het vieren waren, maar deze nog steeds wilden bereiken. U legt verklaringen af die niet stroken met de informatie waarover het CGVS beschikt.

U legt in het geheel ongeloofwaardige verklaringen af over uw betrokkenheid bij de protesten van de Engelstalige Kameroeners tegen de overheid.

De door u voorgelegde **lidkaart van AGC** kan het voorgaande niet wijzigen aangezien u zelf verklaart dat u gedwongen werd om lid te worden van AGC (gehoorverslag CGVS, p. 12), waardoor deze lidkaart uw oprechte politieke overtuiging niet staft. Daarenboven hebben documenten slechts een aanvullende bewijswaarde, in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is.

U legt daarenboven nog meer tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af met betrekking tot uw asielaanvraag en de redenen waarom u uw land verlaten heeft.

U verklaart voor het CGVS dat **uw broer op 29 september 2017 gearresteerd** werd (gehoorverslag CGVS, p. 8) omdat ze u niet thuis aantroffen. Echter, **voor de DVZ verklaart u nergens dat uw broer gearresteerd werd** (Vragenlijst CGVS, punt 3.1-3.7), nochtans werd u op het einde van het onderhoud bij de DVZ de mogelijkheid gegeven om toevoegingen te doen, van welke gelegenheid u geen gebruik maakte (Vragenlijst CGVS, punt 3.8). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS merkt u enkel op dat een datum foutief genoteerd werd tijdens het eerdere onderhoud bij de DVZ (gehoorverslag CGVS, p. 2). U verklaart verder dat u het in het kort gezegd heeft en dat u alles in het grote interview moest uitleggen. Het gegeven dat uw broer gearresteerd werd omdat de ordediensten u niet konden vinden, kan bezwaarlijk een detail genoemd worden. Daarenboven, **gevraagd wanneer ze uw broer vrijgelaten hebben, weet u het niet** (gehoorverslag CGVS, p. 8). U kan evenmin met zekerheid zeggen of uw broer vrijgelaten werd omdat hij epilepticus is of omdat hij verkeerdelijk gearresteerd werd. U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over de arrestatie van uw broer.

U verklaart bij aanvang van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS dat u **uit Kumba weggegaan bent op 2 april** (gehoorverslag CGVS, p. 3), waarbij u eveneens verklaart dat dat de laatste dag is dat u Kumba verlaten heeft. Even later verklaart u echter dat u uw thuisstad het laatst verlaten heeft op **2 oktober**. U verklaart eveneens dat u voor oktober 2017 5 maanden ondergedoken leefde in Loum. Gevraagd bij wie u onderdook, verklaart u dat het een vriend was van uw vader (gehoorverslag CGVS, p. 28). Gevraagd hoe uw vader deze persoon kent, weet u dat echter niet, omdat u “hem niet kunt ondervragen over hoe hij deze man kent.” **Het verwondert echter dat u geen idee heeft hoe uw vader deze persoon kent, terwijl u toch 5 maanden bij hem verbleef**. U weet uw verblijf in Loum bij een vriend van uw vader niet aannemelijk te maken.

Daarenboven verklaart u dat **uw vader u naar Loum gebracht heeft rond begin juni** (gehoorverslag CGVS, p. 27-28). Gevraagd wat uw vader u op dat moment vertelde over wat er thuis gebeurd was, verklaart u dat hij vertelde over de politie, dat ze patrouilleerden en hen van tijd tot tijd controleerden. U verklaart ook dat uw vader u vertelde dat E. gedood werd, dat u daar was en dat ze getuigenis wilden dat u de moord zag. Ter verduidelijking gevraagd of **ze wilden dat u zou getuigen omdat de commissaris iemand gedood had, antwoordt u bevestigend**. Gevraagd wanneer u gezien had dat de commissaris iemand gedood had, verklaart u dat het En.B. was. Nogmaals gevraagd wanneer u hem gedood zag worden door de commissaris, verklaart u dat hij neergeschoten werd. Een derde maal gevraagd wanneer dat was, verklaart u merkwaardig genoeg dat **dít pas gebeurde op 29 september 2017**. Gevraagd of dat was wat uw vader u vertelde toen hij naar de boshut kwam, antwoordt u echter plots ontkennend, omdat het pas op 29 september was. U legt inconsistente verklaringen af over wat uw vader u vertelde toen hij u naar Loum bracht en haalt de chronologie van de gebeurtenissen door elkaar.

U haalt het tijdsverloop van nog meer gebeurtenissen door elkaar.

U verklaart aanvankelijk immers dat u **op 26 april 2017 naar Abuja, Nigeria ging om reisdocumenten te regelen** (gehoorverslag CGVS, p. 5), samen met mister J.. Later verklaart u echter dat u pas rond **25 of 26 juli** kennis maakte met mister J. (gehoorverslag CGVS, p. 14) en dat hij u toen naar Abuja bracht. U verklaart bovendien uitdrukkelijk dat u mister J. slechts twee keer gezien heeft, nl. de dag dat uw ouders hem introduceerden en hij u naar Abuja bracht, en de keer in Douala dat hij u naar België bracht, op 31 oktober. U legt tegenstrijdige verklaringen af over wanneer u naar Nigeria ging om reisdocumenten te regelen.

Het is daarenboven **niet aannemelijk dat u terugkeert naar Kameroen nadat u Kameroen verlaten heeft om reisdocumenten in orde te brengen, omdat u vervolging vreest in Kameroen.** Dit ondermijnt uw vrees. Gevraagd waarom u terugging naar Kameroen (gehoorverslag CGVS, p. 5), verklaart u dat hij (mister J.) u daar bracht en hij plannen had om ergens te gaan. U verklaart verder dat ze u aan hem toevertrouwd en dat hij u zei dat u ergens gebracht zou worden voor uw reisvoorwaarden. Gevraagd waar dat was, verklaart u dat het in Abuja was. Nogmaals **gevraagd waarom hij u terugbracht naar Kameroen, verklaart u het niet te weten** (gehoorverslag CGVS, p. 6), maar bracht hij u terug en zei op hem te wachten. Het verwondert bovendien dat mister Jan uw paspoort na aankomst in België terugneemt, maar u wel een kopie van uw paspoort geeft. Gevraagd waarom hij u een **kopie van het paspoort** gaf, weet u het echter niet. U verklaart verder ook niet gevraagd te hebben waarom hij u een kopie gaf.

Het is eveneens **niet aannemelijk dat u via de luchthaven te Douala Kameroen verlaat zonder dat u op de luchthaven tegengehouden wordt, indien u werkelijk gezocht zou worden door de Kameroense autoriteiten.** Gevraagd of er in de luchthaven van Douala iets gebeurd is, verklaart u niets gemerkt te hebben op de luchthaven (gehoorverslag CGVS, p. 33-34). U verklaart verder dat u uw paspoort getoond heeft, eerst aan een dame. Deze riep er zelfs nog een collega bij die eveneens uw paspoort bekeken heeft. Hierna vroegen ze u verder te gaan en gaven ze u het paspoort terug. Gevraagd hoe u door de luchthaven geraakt bent als u gezocht wordt, verklaart u dat het aan mister Jan gevraagd moet worden. **Het is echter niet aannemelijk dat u door de paspoortcontrole in de luchthaven zou geraken indien u effectief gezocht werd door de Kameroense autoriteiten, te meer daar u met een paspoort op uw eigen naam gereisd heeft** (gehoorverslag CGVS, p. 7).

In kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een exemplaar neer van de **krant The Scoop, dd. 8 januari 2018.** U verwijst hierbij naar een artikel dat verscheen over uw betrokkenheid bij de protesten op 22 september en 1 oktober 2017 (gehoorverslag CGVS, p. 11). Vooraf dient te worden gesteld dat een dergelijk artikel slechts een **betrekkelijke bewijswaarde** heeft en op zich geen bewijs vormt dat de er in aangehaalde feiten waarachtig zijn. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt daarenboven dat het **gemakkelijk is ter betaling artikels in de Kameroense media te laten verschijnen** (informatie beschikbaar in uw administratief dossier). Daarenboven blijkt uit een opzoeking via de zoekmachine Google.be dat dit artikel niet overgenomen werd door andere media (zie administratieve dossier) of dat in andere pers geen vermelding gemaakt werd dat u gezocht zou worden door de autoriteiten. Bovendien zijn er een aantal zaken op te merken m.b.t. dit artikel. Gevraagd of uw familie u steunde, verklaart u dat ze u wel steunen, maar dat ze niet blij zijn (gehoorverslag CGVS, p. 31-32). Gevraagd of uw familie ooit publiek maakte dat ze u niet steunden, antwoordt u ontkennend, waarbij u verklaart niet te denken dat ze het ooit publiek gemaakt hebben. U verklaart echter niet te weten wat ze kunnen zeggen als het hen gevraagd wordt. Uit het door u voorgelegde krantenartikel blijkt echter dat **uw familie zich distantieerde van uw activiteiten en uw verklaringen.** Eveneens, gevraagd waarom de **data in het artikel verschillen met uw verklaringen voor het CGVS** (gehoorverslag CGVS, p. 34), meer bepaald m.b.t. het protest van 1 oktober 2017, verklaart u slechts "ze zeggen dat het dan is, omdat ik er deel van ben, maar ik ben er geen deel van." Het is bovendien verwonderlijk dat een artikel dat **gepubliceerd werd op 8 januari 2018 nog melding zou maken van verklaringen die de president aflegde op 30 november 2017 omtrent de dood van enkele soldaten en agenten.**

Gelet op het voorgaande, kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 23 april 2018 een schending aan van "*artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen*"; "*schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet*"; "*schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout*"; "*Schending van art. 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951*".

Verzoeker stelt te vrezen in Kameroen het slachtoffer te zullen worden van arrestaties en represailles vanwege de autoriteiten omwille van zijn politiek engagement binnen de Ambazonia Governing Council (AGC) die streeft naar onafhankelijkheid van het Franstalige Kameroen. Hij legt uit dat hij had deelgenomen aan manifestaties waar hij (tweemaal) de Kameroense vlag had verbrand, dat hij de tweede maal werd opgemerkt door de autoriteiten en sindsdien wordt gezocht en dat het verbranden van de Kameroense vlag wordt beschouwd als landverraad.

Volgens verzoeker zullen de Kameroense autoriteiten hem valselijk diverse strafbare feiten in de schoenen proberen te schuiven om op die manier met hem af te rekenen als reactie op zijn politiek engagement voor het AGC.

Verzoeker stelt het niet eens te zijn met de gronden waarop het CGVS zich heeft gebaseerd om aan hem de hoedanigheid van vluchteling te weigeren en wenst de volgende opmerkingen te formuleren op de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing.

Verzoeker bevestigt dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud de chronologie van de gebeurtenissen meermaals door elkaar heeft gehaald, maar dat de "*protection officer*" ten onrechte geen enkele rekening hield met de psychisch labiele toestand waarin verzoeker verkeerde tijdens de dag van zijn persoonlijk onderhoud. Verzoeker betoogt dat het CGVS ten onrechte geen rekening hield met de traumatische ervaringen die verzoeker had opgelopen naar aanleiding van de gebeurtenissen in Kameroen en de moeilijke omstandigheden waarin hij maandenlang moest overleven in een boshut alvorens hij naar België was gekomen in november 2017.

Verzoeker wijst erop dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud aan de "*protection officer*" meermaals duidelijk had proberen te maken dat hij gekweld wordt door schuldgevoelens ten aanzien van zijn vader, zijn broer en zijn echtgenote. Verzoeker stelt dat hij ervan overtuigd is dat hijzelf omwille van zijn politiek engagement en zijn moeilijkheden met de autoriteiten de ziekte van zijn moeder heeft verergerd en alzo aan de basis ligt van het overlijden van zijn zieke moeder.

Verzoeker herneemt dat zijn broer was gearresteerd omdat verzoeker niet kon worden aangetroffen. Hij stelt dat hij zijn echtgenote en zoontje heeft moeten achterlaten om te vluchten naar een onbekende bestemming in Europa. Hij haalt aan dat hij meermaals tevergeefs contact heeft proberen maken met zijn echtgenote en bezorgd was over haar welzijn en dat van zijn zoontje. Verzoeker klaagt aan dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met het menselijk aspect.

Verzoeker haalt verder aan dat het medisch onderzoek waaraan verzoeker kort na zijn aankomst in België was onderworpen, aan het licht had gebracht dat verzoeker een besmettelijke, ongeneeslijke ziekte heeft (hepatitis). Hij voert aan dat dit een mentale schok was die hij nog steeds aan het verwerken is. Door het gepieker over het welzijn van zijn familie en zijn eigen besmettelijke ziekte, stelt verzoeker slaapproblemen te hebben, wat op zich leidt tot concentratiemoeilijkheden. Hij geeft aan dat hij 's nachts vaak niet in slaap durft te vallen uit angst dat hij nooit meer zal wakker worden. Verzoeker voert aan dat de combinatie van dit alles (traumatische ervaringen; psychische problemen; concentratiemoeilijkheden), ertoe leidde dat verzoeker op de dag van zijn persoonlijk onderhoud vaak verwarrende verklaringen aflegde, iets wat de PO trouwens zélf ook was opgevallen. Verzoeker stelt dat

hij momenteel een medische behandeling voor de hepatitis ondergaat en aangepaste hulp zoekt voor zijn psychische problemen.

Waar verweerder verzoekers politiek engagement in twijfel trekt en dat hij slechts een lidkaart kreeg omdat hij gedwongen werd om lid te worden van het AGC, stelt verzoeker dat het CGVS zijn verklaringen fout heeft geïnterpreteerd. Hij verwijst naar zijn verklaringen en stelt hiermee te hebben bedoeld dat dat leden van het AGC de bevolking kunnen dwingen om zulk een lidkaart te hebben. Verzoeker benadrukt niet te hebben verklaard dat hijzelf, persoonlijk, ooit was gedwongen om een lidkaart te hebben. Uit de verdere lezing van het gehoorverslag bleek volgens verzoeker juist wél verzoekers oprechte politieke overtuiging én bleek tegelijk ook wat verzoeker precies bedoelde toen hij verklaarde dat mensen ‘gedwongen worden’ om zich bij het AGC aan te sluiten in de strijd voor onafhankelijkheid. Volgens verzoeker zijn het de Kameroense autoriteiten die de bevolking geen andere keuze laat, en hen met andere woorden alzo ‘dwingen’ (nopen) om te streven naar onafhankelijkheid.

Verzoeker stelt dat hij heilig gelooft in de idealen van het AGC, maar dat hij niet akkoord is met de hardhandige manier waarop leidinggevenden binnen de partij soms te werk gaan (bijvoorbeeld het agiteren van mensen om deel te nemen aan activiteiten van de partij en daarbij niet vies zijn van bedreigingen en intimidaties, niet zelden in een sfeer van occultisme).

Waar verweerder stelt dat het “*niet aannemelijk*” zou zijn dat verzoeker niet eerder door de autoriteiten zou geviseerd zijn geworden aangezien verzoeker reeds in mei 2016 een eerste keer een Kameroense vlag had verbrand, geeft verzoeker aan in zijn verklaringen te volharden. Hij herneemt dat hij pas in april 2017, nadat hij een tweede keer de vlag van Kameroen had verbrand, persoonlijke moeilijkheden heeft gekend. Verzoeker merkt op dat de “*protection officer*” aan verzoeker buiten een paar vragen over de plaats en het tijdstip van de vlagverbranding, geen enkele diepgaandere vraag over het vlagincident van mei 2016 heeft gesteld. Hij meent dat de conclusie die het CGVS thans in de bestreden trekt, louter gebaseerd is op voorbarige veronderstellingen. Verzoeker stelt ervan te zijn overtuigd dat de Kameroense autoriteiten niet op de hoogte zijn dat hij betrokken was bij een vlagverbranding in mei 2016. Dit blijkt duidelijk uit de behoedzame en achterdochtige manier waarop hij de “*protection officer*” had gesmeekt om dat incident zeker niet publiek te willen maken.

Verzoeker betoogt dat het CGVS spijkers op laag water zoekt waar zij verzoeker ten kwade duidt dat hij tijdens zijn DVZ gehoor dd. 6 december 2017 niet vermeld had dat zijn broer was gearresteerd. Hij stelt dat dit wel degelijk te maken heeft met het gegeven dat hem op de DVZ uitdrukkelijk was gevraagd om uiterst kort en bondig te zijn, en dat hij ter gelegenheid van zijn latere gehoor op het CGVS wel de kans zou krijgen om in detail zijn volledig relaas te doen. Verzoeker zegt hetzelfde over het verwijt van het CGVS aan het adres van verzoeker voor het feit dat hij -wanneer gevraagd naar wat hij zoal deed naast zijn werk- niet spontaan vermeld had dat hij deelnam aan demonstraties of stakingen.

Wat betreft het door verzoeker neergelegde krantenartikel uit de krant The Scoop van 8 januari 2018 (met daarin een artikel over verzoekers betrokkenheid bij de protesten in september en oktober 2017) stelt verweerder dat verzoekers ontkennend antwoord op de vraag of verzoekers familie ooit publiek gemaakt heeft dat zij hem niet steunden, niet correspondeert met de inhoud van het krantenartikel waarin verzoekers familie zich distantieerde van zijn activiteiten en verklaringen. Verzoeker betoogt dat uit de lezing van het gehoorverslag duidelijk blijkt dat verzoeker de (bedoeling van de) vraag niet goed had begrepen.

Verzoeker betoogt dat het relaas dat verzoeker heeft gegeven aangaande zijn reisweg en de manier waarop hij (met de hulp van een smokkelaar Mister J.) via Nigeria naar België is gereisd door het CGVS ten onrechte wordt aangewend om te besluiten dat verzoekers asielaanvraag ongelooft zou zijn. De uitleg die verzoeker heeft gegeven ter gelegenheid van zijn gehoor over de omstandigheden van zijn vlucht uit Kameroen en de manier waarop hij had gereisd, is volgens verzoeker wel degelijk aannemelijk, minstens is deze niet totaal ongelooft.

Verzoeker meent dat de door hem voorgelegde stukken (lidkaart van het AGC en een exemplaar van de krant The Scoop van 8 januari 2018) wel degelijk overtuigend genoeg waren en minstens een begin van bewijs vormden die wel degelijk nuttige gegevens over verzoekers moeilijkheden hadden kunnen verschaffen. Volgens verzoeker tracht het CGVS tracht ten onrechte de authenticiteit van de door verzoeker voorgelegde stukken in vraag te stellen, daarbij onder andere verwijzend naar zogenaamde ‘algemene informatie’ waaruit zou moeten blijken dat het gemakkelijk zou zijn om tegen betaling artikels in de Kameroense media te laten verschijnen. Verzoeker meent dat de toelichting die hij heeft gegeven

aangaande de wijze waarop hij de documenten heeft kunnen verkrijgen in Kameroen, wel degelijk aannemelijk is en niet *a priori* ongeloofwaardig zoals door het CGVS ten onrechte wordt aangenomen. Verzoeker stelt vast dat noch uit het administratief dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS alle haar ter beschikking zijnde middelen heeft aangewend om na te gaan of de door verzoeker voorgelegde stukken al dan niet correcte informatie bevatten aangaande zijn asielrelaas.

Wat betreft de subsidiaire bescherming meent verzoeker dat hij op voldoende wijze heeft kunnen aantonen dat zijn leven wel degelijk in gevaar is in Kameroen.

In het verzoekschrift wordt gevraagd “*verzoeker het statuut van vluchteling toe te kennen ; minstens hem het subsidiair beschermingsstatuut te verlenen. In ondergeschikte orde het rechtsplegingsdossier van verzoeker terug over te maken aan het CGVS voor bijkomend onderzoek.*”

2.2. Stukken

Bij aanvullende nota van 20 juni 2018 legt verweerder de COI Focus “*Cameroun. La crise Anglophone*” van 23 april 2018 neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaarde ingeval van terugkeer naar Kameroen te vrezen voor zijn leven omdat hij er in april 2017 een Kameroense vlag in brand zou gestoken hebben. De commissaris-generaal hecht echter geen geloof aan verzoekers asielrelaas.

2.4.2. Vooreerst maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij in april 2017 een Kameroense vlag in brand zou gestoken hebben - de beweerde aanleiding van zijn problemen - nu hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn vertrek uit Kumba en wanneer hij deze vlag in brand zou gestoken hebben. Zo verklaarde verzoeker dat hij uit Kumba weggegaan is op 2 april, vervolgens naar Loum ging waar hij vijf maanden onderdook en op 22 september nog eens terugkeerde naar zijn thuisstad, waarna hij Kumba voor het laatst verliet op 2 oktober en terugkeerde naar Loum (gehoorverslag van het CGVS van 5 februari 2018, ofwel notities persoonlijk onderhoud (hierna: CGVS-verslag), p. 3). Verzoeker verklaarde echter dat hij de vlag op 17 april 2017 in Kumba in brand stak (CGVS-verslag, p. 19-20), wat niet valt te rijmen met bovenvermelde verklaringen dat verzoeker op dat moment ondergedoken leefde in Loum. Daarenboven verklaarde verzoeker even later dat hij de vlag op 29 oktober verbrand had, vervolgens dat het in september was om meteen daarna te stellen dat hij moe wordt en dat hij op de 29ste naar de Grand Stand ging (CGVS-verslag, p. 30). Verzoekers inconsistente en tegenstrijdige verklaringen aangaande het verbranden van de vlag, wat overigens de oorzaak van zijn vlucht uitmaakt, ondergraven de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

2.4.3. Verzoeker verklaarde bij het CGVS dat hij tweemaal een vlag in brand zou gestoken hebben, met name op 20 mei 2016 en op 17 april 2017 (CGVS-verslag, p. 15, p. 19, p. 22). Verzoeker maakte bij de DVZ echter enkel melding van de verbranding op 17 april 2017 (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Zijn nalatigheid dit aan te geven bij de Dienst Vreemdelingenzaken ondergraaft dan ook de waarachtigheid ervan. Bovendien kan niet worden ingezien dat de overheid verzoeker niet zou viseren nadat hij reeds in 2016 de Kameroense vlag in brand gestoken heeft, temeer nu dit plaatsvond in het openbaar, in het bijzijn van personen die op dat moment niet betrokken waren bij AGC en waarvan verzoeker met geen enkele zekerheid kan zeggen of zij de ideeën van AGC genegen zijn (CGVS-verslag, p. 22). Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat hij reeds in mei 2016 een Kameroense vlag zou in brand gestoken hebben.

2.4.4. Ook verzoekers voorgehouden betrokkenheid bij AGC en de demonstraties van de Engelstalige Kameroeners tegen de Franstalige regering is niet geloofwaardig. Zo kan niet worden ingezien dat verzoeker pas in april 2017 de eed aflegde en zijn lidkaart ontving, terwijl hij beweerdelijk reeds in januari 2016 lidgeld betaalde en lid werd van AGC en bovendien in mei 2016 een vlag zou in brand gestoken hebben op aanzet van AGC (CGVS-verslag, p. 12-13, p. 22). Verzoekers bewering dat hij in 2016 reeds enkele malen zou hebben meegedaan met stakingen of manifestaties (CGVS-verslag, p. 18) komt bovendien verzonnen voor, nu hij zijn beweerde deelnames niet lijkt te koppelen aan zijn dagelijks leven. Immers, verzoeker gevraagd naar wat hij nog zoal deed naast zijn werk, antwoordde hij enkel dat hij met zijn familie thuis leeft en voor zijn vrouw en kind zorgt (CGVS-verslag, p. 11). Indien verzoeker werkelijk deelnam aan stakingen, dan kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij dit zou vermelden, temeer nu zijn deelname hieraan een dermate impact op zijn leven/gezinsleven had dat hij er zijn land voor diende te verlaten. Daarenboven verklaarde verzoeker dat het voor kinderen werd verboden naar school te gaan vanaf september 2016 en dat leraren en advocaten opriepen te protesteren (CGVS-verslag, p. 18), dat het protest in april 2017 verbonden was met de staking van de leraars en advocaten en dat de stakingscrisis rond 20 mei 2016 begon (CGVS-verslag, p. 23). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat de Engelstalige advocaten pas in oktober 2016 hun protest begonnen en dat scholen gesloten werden vanaf november 2016. Aangezien verzoeker verklaarde betrokken te zijn geweest bij de stakingen en protesten die door de advocatuur en het onderwijs gestart werden, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij de start van deze protesten correct kan duiden. Daarenboven verklaarde verzoeker over zijn terugkeer naar Kumba op 22 september 2017 dat hij naar tv keek en zag dat *“onze mensen die op straat kwamen, zingen restauratieliedjes. Ze vierden dat ze een overheid hadden, dat ze hun ambitie bereikt hadden en dat ze onafhankelijkheid gaven. Dat is de reden dat ze me zeiden dat alles over was, dat ik moest teruggaan en dat op 01/10 onafhankelijkheid zou zijn. Dat ik niet meer bang moest zijn. Ik ging terug naar mijn stad op de 22e om me bij mijn mensen te voegen.”* (CGVS-verslag, p. 29). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat op 22 september 2017 nog duizenden mensen op straat kwamen om volledige onafhankelijkheid te eisen (*“English speakers protest in Cameroon, demand equal rights amid calls for secession”*), zodat niet kan worden ingezien dat de mensen op 22 september 2017 de onafhankelijkheid aan het vieren waren. Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk te hebben deelgenomen aan deze manifestaties, noch betrokken te zijn geweest bij AGC, nu verzoeker in dat geval redelijkerwijs op de hoogte zou moeten zijn van de chronologie en het tijdstip van voornoemde gebeurtenissen. Verzoekers politieke interesse en activisme is dan ook niet aangetoond.

2.4.5. De door verzoeker voorgelegde lidkaart van AGC kan voorgaande appreciatie niet wijzigen nu verzoeker verklaarde dat hij gedwongen werd om lid te worden van AGC (CGVS-verslag, p. 12), waardoor deze lidkaart verzoekers oprechte politieke overtuiging niet staaft. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat verweerder zijn verklaringen fout heeft geïnterpreteerd en legt uit te hebben bedoeld dat dat leden van het AGC de bevolking kunnen dwingen om zulk een lidkaart te hebben. Verzoeker benadrukt niet te hebben verklaard dat hijzelf, persoonlijk, ooit was gedwongen om een lidkaart te hebben. De Raad stelt vast dat verzoeker bij het CGVS, wanneer hem gevraagd werd hoe hij precies lid werd van AGC, liet optekenen: *“Eerst moet je bedrag betalen. Er wordt geregistreerd elke keer dat je betaald. Het is ongeveer 72.000 en iets. Mijn familie betaalde in een keer. Als je dat hebt, dan moet je een eed nemen. Deze eed doen we, dan krijg je eten. Ze zeiden ons, als je die eed neemt, zal niemand je doden of je neerschieten, niemand zal je doden. We doen de eed dat als ze je beschieten, dat je niet kan sterven.”* (CGVS-verslag, p. 11-12). Daarnaast kan worden opgemerkt dat verzoeker stelde over zijn overste: *“Ik wil zijn naam niet schrijven, ik ben kwaad op hem. Ik had een goed leven. (roept)”* (CGVS-verslag, p. 12). Uit voorgaande kan geenszins worden besloten dat verzoekers verklaringen in het algemeen over de bevolking gingen - doch louter over zijn persoonlijke ervaringen - noch dat hij vrijwillig en uit overtuiging lid werd van AGC.

2.4.6. Voorts hecht de Raad geen geloof aan verzoekers bewering dat zijn broer op 29 september 2017 gearresteerd werd, omdat de ordediensten verzoeker niet thuis aantreffen (CGVS-verslag, p. 8) nu verzoeker bij de DVZ hiervan geen gewag maakte. Bovendien weet verzoeker niet wanneer zijn broer dan werd vrijgelaten en kan hij evenmin met zekerheid zeggen of zijn broer vrijgelaten werd omdat hij epilepticus is of omdat hij verkeerdelijk gearresteerd werd (CGVS-verslag, p. 8).

2.4.7. Verzoeker voert in het verzoekschrift nog aan dat hij de arrestatie van zijn broer bij de DVZ niet had vermeld omdat hem uitdrukkelijk was gevraagd om uiterst kort en bondig te zijn, en dat hij ter gelegenheid van zijn latere gehoor op het CGVS wel de kans zou krijgen om in detail zijn volledig relaas te doen. De Raad wijst er in deze op dat verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem werden voorgelezen en hij deze voor akkoord heeft ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen. Bij het invullen van de vragenlijst wordt de asielzoeker erop gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Bovendien verklaarde verzoeker bij de aanvang van het gehoor bij het CGVS dat hij alles in het kort heeft kunnen zeggen en merkte hij enkel op dat een datum foutief genoteerd werd tijdens het eerdere onderhoud bij de DVZ (CGVS-verslag, p. 2).

2.4.8. Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij vijf maanden in Loum zou hebben ondergedoken bij een vriend van zijn vader (CGVS-verslag, p. 28). Het is immers niet geloofwaardig dat verzoeker niet weet hoe zijn vader deze man kent (CGVS-verslag, p. 28), indien verzoeker werkelijk vijf maanden bij hem verbleef. Daarenboven verklaarde verzoeker dat zijn vader hem begin juni naar Loum bracht en dat zijn vader hem vertelde over de politie, dat ze patrouilleerden en hen van tijd tot tijd controleerden (CGVS-verslag, p. 27-28). Verzoeker voegde eraan toe dat zijn vader hem vertelde dat E. (de commissaris) gedood werd en dat ze verzoekers getuigenis willen dat hij de moord zag. Verzoeker gaf aan dat hij deze moord gezien had op 29 september 2017. Gevraagd of dat was wat zijn vader hem vertelde toen hij naar de boshut kwam, antwoordde hij echter plots ontkennend, omdat het pas op 29 september was. Verzoeker legt inconsistente verklaringen af over wat zijn vader hem vertelde toen hij hem naar Loum bracht en haalt de chronologie van de gebeurtenissen door elkaar.

2.4.9. Tevens legt verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over het tijdstip dat hij naar Nigeria ging om reisdocumenten te regelen. Zo verklaarde hij aanvankelijk dat hij op 26 april 2017 samen met mister J. naar Abuja, Nigeria ging voor zijn reisdocumenten (CGVS-verslag, p. 5), terwijl hij even later stelde dat hij pas rond 25 of 26 juli 2017 kennis maakte met mister J. en dat deze verzoeker toen naar Abuja bracht (CGVS-verslag, p. 14). Bovendien dient opgemerkt dat verzoeker ondubbelzinnig en uitdrukkelijk stelde dat hij mister J. slechts twee keer gezien heeft, met name op de dag dat verzoekers ouders hem introduceerden en hij verzoeker naar Abuja bracht, en de keer in Douala dat hij verzoeker naar België bracht op 31 oktober 2017 (CGVS-verslag, p. 14).

Hoe dan ook kan geenszins aangenomen worden dat verzoeker, nadat hij Kameroen verlaten had om reisdocumenten te regelen in Nigeria, zou terugkeren naar Kameroen, indien hij werkelijk vreest te worden vervolgd in Kameroen. Bovendien kan niet worden ingezien- noch licht verzoeker toe - dat mister J. verzoekers paspoort na aankomst in België terugneemt, maar verzoeker wel een kopie van dit paspoort geeft (CGVS-verslag, p. 6).

Daarenboven is het niet aannemelijk dat verzoeker zonder enige problemen onder zijn eigen naam Kameroen kon verlaten via de luchthaven van Douala (CGVS-verslag, p. 7, p. 33-34), indien hij werkelijk werd gezocht door de Kameroense autoriteiten of in hun negatieve aandacht stond.

2.4.10. Gelet op voorgaande hecht de Raad geen enkel geloof aan verzoekers asielrelaas, noch dat hij enige problemen kent met de Kameroense autoriteiten.

2.4.11. Wat betreft de door verzoeker neergelegde krant The Scoop van 8 januari 2018, waarin verzoeker verwijst naar een artikel dat verscheen over verzoekers betrokkenheid bij de protesten op 22 september en 1 oktober 2017 (CGVS-verslag, p. 11), merkt de Raad op dat het een feit van algemene bekendheid is dat kranten niet gekant zijn tegen de publicatie van artikels tegen betaling, en hun bewijswaarde bijgevolg bijzonder relatief is. Ook uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het gemakkelijk is ter betaling artikels in de Kameroense media te laten verschijnen (Immigration and Refugee Board of Canada "*Cameroon: Corruption of journalists; falsification of newspaper articles for the purpose of refugee claims*" van 13 april 2012).

Daarenboven blijkt uit een opzoeking via de zoekmachine Google.be dat dit artikel niet overgenomen werd door andere media (zoekopdracht google.be van 7 maart 2018) of dat in andere pers geen vermelding gemaakt werd dat verzoeker gezocht zou worden door de autoriteiten. Verder wijkt de inhoud van het artikel op sommige punten af van verzoekers verklaringen, wat de waarachtigheid ervan ondergraaft. Zo verklaarde verzoeker dat zijn familie, hoewel ze niet blij waren, hem steunde en zich nooit publiek van hem distantieerde (gehoorverslag CGVS, p. 31-32), terwijl uit het voorgelegde krantenartikel blijkt echter dat verzoekers familie zich distantieerde van zijn activiteiten en verklaringen. Er kan niet worden ingezien hoe verzoeker deze vraag verkeerd zou begrepen hebben, zoals hij aanvoert in zijn verzoekschrift. Verzoeker biedt evenmin een aannemelijke verklaring voor de vaststelling dat het artikel pas meer dan twee maanden na zijn vlucht uit Kameroen (31 oktober 2017) en één maand na de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming (6 december 2017) verscheen, wat de geloofwaardigheid van het artikel verder onderuithaalt. Verder is niet aannemelijk dat een artikel dat gepubliceerd werd op 8 januari 2018 nog melding zou maken van verklaringen die de president aflegde op 30 november 2017 omtrent de dood van enkele soldaten en agenten. Er kan dan ook geen bewijswaarde gehecht worden aan dit document te meer het niet onderbouwd worden met geloofwaardige en coherente verklaringen.

2.4.12. Verzoeker voert aan dat de combinatie van zijn traumatische ervaringen, psychische problemen en concentratiemoeilijkheden ertoe leidde dat verzoeker op de dag van zijn persoonlijk onderhoud vaak verwarrende verklaringen aflegde, iets wat de PO trouwens zélf ook was opgevallen. Uit een eenvoudige lezing van het gehoorverslag blijkt echter geenszins dat verzoeker zich bepaalde feiten niet herinnert omwille van zijn voorgehouden traumatische ervaringen. Hieruit blijkt eveneens dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen stelde, dat verzoeker goed kon volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Aan verzoeker werd bovendien zowel open als concrete vragen gesteld. Bij de vraag of verzoeker nog iets aan zijn asielrelaas had toe te voegen, maakte hij, noch zijn raadsman, melding van een verwarde psychologische toestand waarin hij zou verkeren (verzoeker verwijst louter naar zijn medische toestand, doelende op zijn besmetting met hepatitis; CGVS-verslag, p. 35), noch wordt dit anderszins geadstrueerd, bijvoorbeeld door het voorleggen van een medisch getuigschrift. Aldus is geenszins aangetoond dat verzoekers voorgehouden traumatische gebeurtenissen een impact gehad hebben op zijn verklaringen.

2.4.13. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

2.4.14. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Kameroen geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Op basis van COI Focus "*Cameroun. La crise Anglophone*" van 23 april 2018 (hierna: COI Focus) - door de commissaris-generaal neergelegd bij aanvullende nota -, stelt de Raad immers vast dat Kameroen momenteel wordt getroffen door de Engelstalige crisis. De huidige crisis barstte uit op 11 oktober 2016 met vorderingen van advocaten, onderwijzers en studenten tegen de centrale politiek in Yaoundé. De situatie verergert in januari 2017, wanneer de onderhandelingen tussen de stakers en de overheid mislukken, en de boegbeelden van de protestbeweging worden gearresteerd. Tot september 2017 manifesteert de crisis zich in "*ghost towns*" operaties en de boycot van het onderwijs. Vanaf maart 2017 neemt het aantal separatistische splintergroepen die openbare gebouwen, handelszaken en scholen in brand steken omwille van het niet-opvolgen van de "*ghost towns*" operaties en de boycot van het onderwijs, toe.

Op 1 oktober 2017 betogen tienduizenden Engelstaligen op verschillende plaatsen in de regio's South West en North West om op symbolische wijze de onafhankelijkheid van de republiek Ambazonië uit te roepen. Deze vreedzame betogingen worden echter met geweld onderdrukt door de ordetroepen, waarbij er doden en gewonden vallen onder de betogers. Vanaf november 2017 komen er bovendien meer en meer gewelddadige acties van radicale afscheidingsbewegingen, in hoofdzaak het ontplooiën van militaire troepen. De veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's wordt tussen november 2017 en maart 2018 gekenmerkt door gerichte aanslagen op hoofdzakelijk gendarmes en militairen die de dood van meer dan dertig gendarmes en soldaten veroorzaken. Een aantal radicale groeperingen maken zich ook schuldig aan ontvoeringen en het in brand steken van instellingen die zich niet aan de boycot houden. Vanaf december 2017 vinden er voorts confrontaties plaats tussen het leger en de separatistische militairen. Deze militaire operaties die de separatistische groeperingen viseren en waarbij er sprake zou zijn van burgerslachtoffers, vinden voornamelijk plaats in het departement Manyu, langs de grens met Nigeria, en in Kwa-Kwa in het departement Ndian, beiden in de regio South-West. Algemeen kan er gesteld worden dat de veiligheidsincidenten zich beperken tot de Engelstalige regio's van Kameroen, met name South West en North West, en dan nog vooral tot het departement Manyu in de regio South West, langs de grens met Nigeria. Naast de mislukte bomaanslag in Douala in september 2017 werden er sinds het begin van de crisis geen andere incidenten waarbij Engelstaligen zijn betrokken, opgemerkt buiten de regio's South West en North West (COI Focus, p. 32). Bij het sinds oktober gepleegde geweld vallen er dus soms burgerslachtoffers, maar het aantal burgerslachtoffers wordt niet opgesplitst, noch gecommuniceerd. Verschillende bronnen halen het gebrek aan toegang tot informatie over het aantal burgerslachtoffers in dit conflict (COI Focus, p. 24-25). Dit zou een bewuste strategie van de Kameroense overheid zijn om dit, thans nog relatief beperkte conflict, buiten de media te houden. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK